

8. STÁTNÍ OBČANSTVÍ ČR

Udělení státního občanství České republiky

moudrost vždy po ruce. To byla výzva minulé neděle.

Dnes opět tito zlí lidé, farizeové, chtěli Ježíše znemožnit další otázkou. Tito lidé znali Bibli. Dokonce nazpaměť. Před jejich očima byl dlouhý výčet toho, co je napsáno v Bibli, co by měl zbožný člověk dělat a co ne. Chybělo jim však porozumění, co spojuje všechna tato Boží slova. Malé dítě to pochopí, ale oni byli slepí!

Ježíš shrnul všechna Boží slova - přikázání - do jednoho slova: Láska. Všechno naše jednání má vycházet z lásky. Z lásky k Bohu, k rodičům, druhým lidem, i k sobě.

Zde bych se chtěl na chvíli spolu s vámi zamyslet. Dá se láska nařídit? Nařídit tedy ano, ale nikoho k ní nedonutíme :-). Jak je to vlastně s přikázáními, a s přikázáním lásky, na které se ti farizeové ptali?

1. Prvně si připomeňme pro osvěžení paměti, jak zní desatero Božích přikázání? Zkuste si ho společně říci.
2. Nyní se zkusme zamyslet, k čemu to desatero vlastně slouží, když víme, že přikázání komukoli, aby něco udělal z lásky, nejde.

Desatero Božích přikázání vzniklo ve chvíli, kdy se bývalí otroci, Izraelité, měli stát národem. Zvláštním národem, totiž národem živého Boha.

Každý národ má něco, čím je odlišný od ostatních národů:

- má svou řeč
- má svou historii

Minulý týden jsme se setkali při četbě evangelia s lidmi na oko zbožnými - s farizeji, kteří měli zlé srdce, protože chtěli Ježíše zničit. Člověk, který chce zničit druhého, člověk, který navíc užívá nečestných prostředků, nemůže být dobrým člověkem, natož zbožným.

Ježíš si s těmito zlými lidmi uměl poradit. Nenechal se strhnout jejich zlem, ale protože byl stále blízko svému nebeskému Otci, měl

- má svou vlajku, znak, zemi apod.
- také každý národ má také své zákony, podle nichž lidé chtějí žít

Kdo se dnes chce stát občanem naší České republiky, musí splňovat některé věci:

- bydlet na našem území
- musí umět mluvit česky
- musí také ctít české zákony a neproviňovat se proti nim

Když bývalí otroci byli pozváni Bohem, aby se stali jeho národem, dal jim podmínku: **Kdo chce být mým lidem, ať se rozhodne žít podle mých přikázání.** Kdo nechce, nemusí přikázání plnit, ale nebude součástí mého lidu.

Zde si můžeme přečíst kousek textu Bible, než Bůh dal těm, kdo chtěli být jeho lidem desatero:

Ex 19,3-8 Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: "Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele." Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. Všechen lid odpověděl jednomyslně: "Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil." Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu.

Smyslem desíti přikázání bylo: **Kdo chce být Božím lidem, ať se rozhodne pro život podle jeho slov.** Nešlo tedy o to, že někdo někomu přikazuje, dokonce druhého milovat. K tomu nelze nikoho donutit. Ale pro tato slova od Boha se každý může svobodně rozhodnout.

Také smyslem Ježíšova učení o lásce je totéž: **Chci být součástí lidu spojeného s Ježíšem? Chci být křesťanem?** Ano nebo ne. **Když tedy ano, ať mi jsou jeho slova tím, o co opřu svůj život.** Tedy o lásku k Bohu a druhým lidem, a to ve správném pořadí, jak Ježíš učí.